

Prvi naš plivač

„OKO ŽAGARA SE STALNO PJENILA VODA USLIJED SILNOG RADA NOGU. OVAKAV RAD NOGU JOŠ NISMO VIDJELI NI POZNAVALI. DAVAO JE UTISAK DA SE RUKAMA KREĆE PO VODI KAO NEKI VODENI PAUK”, NAPISAO JE IČO LIPOVŠČAK, OSNIVAČ HAŠK-OVE PLIVAČKE SEKCIJE, O ŽAGAROVOM PRVOM NASTUPU NA BAZENU ŠMIDHEN 1911.

Piše **Mirko Poldrugač**

Bogdan Žagar rođen je 11. veljače 1893. u Plaškom. Školovao se u Ogulinu i Zagrebu, a obrazovanje je nastavio na Trgovačkoj akademiji u Pragu. Nakon čestih odlazaka na Vltavu zavolio je plivanje pa se učlanio u SK Slaviju gdje ga je trenirao engleski trener Lingbody. Trenirajući cijele godine - zimi na zimskom bazenu u Žiškovu - Žagar se razvio u klasnog plivača. Počeo se natjecati 1909. da bi već iduće godine pobijedio na prvenstvu Češke. Boraveći u Pragu do 1911. godine triput je bio najbolji na prvenstvu te zemlje u disciplinama 100, 500 i 1600 metara slobodnim načinom. Taj je stil plivanja, onda nazivan crawl-tempo, bio novost i poznavao ga je malo plivača.

O svojoj je tehnici plivanja Žagar rekao: "Ja sam imao posebnu varijantu krala - neprestano raditi ispruženim nogama i osam puta zagrabit rukom prije nego što se udahnem. Te kretnje su mi s vremenom postale automatske".

Prvi trener u HAŠK-u

Godine 1911. došao je u Zagreb. Kada je te godine osnovana plivačka sekcija HAŠK-a, Bogdan Žagar je imenovan prvim trenerom. Iste je godine osvojio prvenstvo HAŠK-a u plivanju slobodnim načinom na 50, 100 i 200 metara, a na plivačkom natjecanju Sportskog kluba Šišmiš u Samoboru osvojio je četiri prve nagrade. Na međunarodnoj utrci na Bledu najbolji je na 100, 500 i 2800 metara. Najviše je uspjeha postigao na plivačkom prvenstvu Hrvatske i Slavonije 1912. u Karlovcu gdje je pobijedio u svim disciplinama slobodnog stila, a u štafeti 4x400 m slobodno plivao je sam i bio najbolji.

Prvi ogled s domaćim plivačima

O Žagarovom prvom nastupu na bazenu Šmidhen u Samoboru 1911. godine Ičo Lipovščak, osnivač HAŠK-ove plivačke sekcije, napisao je: "Medu ostalim podoše u Sa-

mobor poznati dugoprugaši Dimić i Medaković, a prilikom se i odbornici HAŠK-a te znatizeljni kibici. Kada se plivači svukoše, naši osvanuše u elegantnim dugim crnim dresovima - dok Žagar osvanu s trokutastim gaćicama. Trokut gaćice nismo dotad poznavali, a i publika bi nas čudno gledala kad bismo ih upotreбили pokazujući toliko golotinju. Na dan znak nadoše se naši i Žagar na startu, a malo zatim zaplivaše. Oko Žagara se stalno pjeni-

la voda uslijed silnog rada nogu. Ovakav rad nogu još nismo vidjeli ni poznavali. Davao je utisak da se rukama kreće po vodi kao neki vodeni pauk. Plivalo se dvadeset dužina. Nakon dvije dužine bazena, naš najbolji dugoprugaš Dimić zaostao je par metara iza Žagara. Nakon deset dužina Medaković je, vidjevši situaciju, odustao, dok je Dimić kao neki polagani stroj plivao dalje, iako je Žagar plivao već dvanaestu dužinu. Žagar je i na okretajima stalno dobivao na vremenu. Žagar je uzimao dah kod svakog četvrtog zamaha lijeve ruke, dok se Dimić stalno služio prsnim tempom. Svršivši propisanih dvadeset dužina, Žagar je mirno izašao iz bazena i uz oduševljenje i klicanje publike promatrao je Dimića, koji je plivao šesnaestu dužinu. Žagar je na svoj miran način razgovarao i odgovarao na postavljena pitanja, ne pokazujući ni najmanji umor".

Daljnju plivačku aktivnost Bogdana Žagara prekinuo je rat, a nakon njega životne su ga prilike udaljile od plivanja. Umro je u Ogulinu prije četrdeset godina, 10. listopada 1969.

Literatura

1. Krznarić, Ž. (1968). Povodom 75-godišnjice rođenja Bogdana Žagara. Historija fizičke kulture. Zagreb: Savezna komisija za fizičku kulturu 6 (3), 103 - 109
2. Macanović, H. (1969). Primjedbe na članak Želimira Krznarića. Historija fizičke kulture. Zagreb: Savezna komisija za fizičku kulturu 7 (4), 101 - 105